

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

W poszukiwaniu wciąż lepszych odpowiedzi

– rozważania nad fragmentami Pisma
z perspektywy retoryki biblijnej.

Spotkanie V

SEKWENCJA A [9,30-35]

FRAGMENT A1 [9,30-32] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B1 [9,33-34] - Spór uczniów o pierwszeństwo.

FRAGMENT C1 [9,35] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

SEKWENCJA B [9,36-50]

FRAGMENT A1 [9,36-37] - Przyjęcie dzieci (słabych) to przyjęcie Jezusa i Ojca.

FRAGMENT B1 [9,38-41] - Gra pozorów cz.I - Wezwanie do otwartości na dobro innych.

FRAGMENT C1 [9,42-50] – Wezwanie uczniów do wierności ich misji pomimo słabości i upadków.

SEKWENCJA C [10,1-12] – Jedność małżeństwa obrazem zintegrowanej w Chrystusie społeczności

SEKWENCJA B1 [10,13-31]

FRAGMENT A2 [10,13-16] – Krytyka postawy uczniów względem dzieci (słabszych).

FRAGMENT B2 [10,17-22] - Gra pozorów cz.II - Wezwanie do czynienia dobra innym.

FRAGMENT C2 [10,23-31] – Zbawienie to dar Boga, a nie zapłata. Chrystus zachętą dla uczniów.

SEKWENCJA A1 [10,32-45]

FRAGMENT A2 [10,32-34] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B2 [10,35-41] – Jana i Jakuba żądanie wysokich stanowisk.

FRAGMENT C2 [10,42-45] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

A a1 (1) A stamtąd powstawszy idzie na tereny Judei i na drugą stronę Jordanu; i schodzą się znów tłumy do Niego, i jak był w zwyczaju, znów uczył ich.
b1 a1 (2a) A podszedłszy faryzeusze pytali Go,
b1 (2b) czy wolno jest mężowi żonę odprawić,
c1 (2c) wystawiając na próbę Go.
a2 (3) On zaś odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz?
b2 (4) Oni zaś odrzekli: Pozwolił Mojżesz dokument rozwodowy wypisać i odprawić.
c2 (5) Lecz Jezus odpowiedział im: Z powodu zatwardziałości waszej zapisał wam przykazanie to.

B a a1 (6) Gdyż na początku stworzenia męskim i żeńskim uczynił ich;
b1 (7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę,

b a1 (8a) i staną się ci dwoje
b1 (8b) w końcu ciałem jednym;
a2 (8c) dlatego już dłużej nie są dwoje,
b2 (8d) ale jedno ciało.

a1 a2 (9a) Co więc Bóg sprzął w parę,
b2 (9b) człowiek niech nie rozdziela!

A1 a2 (10) A w domu ponownie uczniowie o to pytali Go.
b2 a1 (11a) I mówi im: Który by odprawił żonę swoją,
b1 (11b) a poślubiłby inną,
c1 (11c) cudzołoży względem niej samej;
a2 (12a) i jeśli ona sama, opuściwszy męża swego,
b2 (12b) poślubiłaby innego,
c2 (12c) cudzołoży.

A a (23) A Jezus, spojrzawszy wokoło, rzekł do uczniów swoich: Jakże trudno będzie tym, którzy mają bogactwa, wejść do Królestwa Bożego!
b (24a) A uczniowie dziwili się słowom jego.
b1 (24b) Lecz Jezus, odezawszy się znowu, rzekł do nich: Dzieci, jakże trudno tym, którzy pokładają nadzieję w bogactwach, wejść do Królestwa Bożego!
a1 (25) Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego.

B (26) A oni tym bardziej się zdumiewali i mówili między sobą: Któż więc może być zbawiony?

B1 (27) Jezus spojrział na nich i rzekł: U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe.

A1 a (28) I począł Piotr mówić do niego: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za tobą.
b a1 (29a) Jezus odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam, nie ma takiego, kto by opuścił
b1 (29b) dom albo braci, albo siostry, albo matkę, albo ojca, albo dzieci, albo pola
c1 (29c) dla mnie i dla ewangelii,
a2 (30a) który by nie otrzymał stokrotnie, teraz, w doczesnym życiu
b2 (30b) domów i braci, i sióstr, i matek, i dzieci, i pól,
c2 (30c) choć wśród prześladowań, a w nadchodzącym czasie żywota wiecznego.
a1 (31) A wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich pierwszymi.

Było o Łk 10,21-11,13 czyli o Modlitwie Pańskiej i jej kontekście

- A a1** (21a) W owej godzinie rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: Wysławiam cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi,
b1 (21b) że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom;
c1 (21c) zaprawdę, Ojcze, bo tak się tobie upodobało.
a2 (22a) Wszystko jest mi przekazane przez Ojca mego
b2 (22b) i nikt nie wie, kto to Syn, jak tylko Ojciec, a kto Ojciec, jak tylko Syn,
c2 (22c) i ten, komu Syn zechce to objawić.

B (23) I zwróciwszy się na osobności do uczniów, rzekł: Błogosławione oczy, które widzą, co wy widzicie.

- A1 a1** (24a) Powiadam wam bowiem, iż wielu proroków i królów chciało widzieć,
b1 (24b) co wy widzicie,
c1 (24c) a nie ujrzeli,
a2 (24d) i słyszeć,
b2 (24e) co wy słyszycie,
c2 (24f) a nie usłyszeli.

ELEMENT A

- A1** (5) I rzekł do nich: Któż z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: Przyjacielu, pożycz mi trzy chleby, (6) albowiem przyjaciel mój przybył do mnie, będąc w podróży, a nie mam mu co podać.
B1 (7) A tamten z mieszkania odpowie mu: Nie naprzykrzaj mi się, drzwi już są zamknięte, dzieci moje są ze mną w łóżku, nie mogę wstać i dać ci.

- A2** (8a) Powiadam wam, jeśli nawet nie dlatego wstanie i da mu, że jest jego przyjacielem,
B2 (8b) to dla natręctwa jego wstanie i da mu, ile potrzebuje.

ELEMENT B

- A1** (9a) A Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane;
B1 (9b) szukajcie, a znajdziecie;
C1 (9c) kołaczcie, a otworzą wam.
A2 (10a) Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje,
B2 (10b) a kto szuka, znajduje,
C2 (10c) a kto kołacz, temu otworzą.

ELEMENT A1

- A1** (11a) Gdzież jest taki ojciec pośród was,
B1 (11b) który, gdy syn będzie go prosił o chleb, da mu kamień? Albo gdy będzie go prosił o rybę, da mu zamiast ryby węża? (12) Albo gdy będzie go prosił o jajo, da mu skorpioną?
A2 (13a) Jeśli więc wy, którzy jesteście żli,
B2 (13b) umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim,
A3 (13c) o ileż bardziej Ojciec niebieski
B3 (13d) da Ducha Świętego tym, którzy go proszą.

FRAGMENT A [10,21-24] Przywilej uczniów: bliskość i poznanie Ojca i Syna; Bóg chce się objawić

FRAGMENT B

ELEMENT A1 [10,25-28] Słowo Boże ukazuje drogę do życia wiecznego: to miłość do drugiego człowieka, która wyrasta z osobistej miłości do Boga

ELEMENT B1 [10,29-37] Bóg oczekuje od człowieka dzieła miłosierdzia (miłości) ponad sztuczne lub złe granice (przypowieść o Samarytaninie)

ELEMENT A2 [10,38-42] Słowa nauki Jezusa wiodą do życia wiecznego; człowiek przede wszystkim potrzebuje tego Słowa (wybór Marii a wybór Marty)

ELEMENT B2 [11,1-4] Modlitwa Pańska

FRAGMENT A1 [11,5-13] Obietnica bliskości i poznania Boga przez dar Ducha Świętego; uczeń pragnie być bliżej Boga

- A** (25) A oto pewien uczony w zakonie wystąpił i wystawiając go na próbę, rzekł: Nauczycielu, co mam czynić, aby dostać żywota wiecznego?
B (26) On zaś rzekł do niego: Co napisano w zakonie? Jak czytasz?

- C a1** (27a) A ten, odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego,
b1 a1 (27b) z całego
b1 (27c) serca swego
a2 (27d) i z całej
b2 (27e) duszy swojej,
a3 (27f) i z całej
b3 (27g) siły swojej,
a4 (27h) i z całej
b4 (27i) myśli swojej¹,
a2 (27j) a bliźniego swego,
b2 (27k) jak siebie samego².

- B1** (28a) Rzekł mu więc: Dobrze odpowiedziałeś,
A1 (28b) czyn to, a będziesz żył.

- A1** (29) On zaś, chcąc się usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A kto jest bliźnim moim?

- B1 a** (30a) A Jezus, nawiązując do tego, rzekł: Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców, którzy go obrabowali,
b (30b) poranili i odeszli, zostawiając go na pół umarłego.

- c a1** (31a) Przypadkiem szedł tą drogą jakiś kapłan
b1 (31b) i zobaczywszy go,
c1 (31c) przeszedł mimo.
a2 (32a) Podobnie i Lewita, gdy przyszedł na to miejsce
b2 (32b) i zobaczył go,
c2 (32c) przeszedł mimo.
a3 (33a) Pewien Samarytanin zaś, podróżując tędy,
b3 (33b) podjechał do niego i ujrzawszy,
c3 (33c) ulitował się nad nim.

- b1** (34) I podszedłszy opatrzył rany jego, zalewając je oliwą i winem, po czym wsadził go na swoje bydlę, zawiązał do gospody i opiekował się nim.

- a1** (35) A nazajutrz dobył dwa denary, dał je gospodarzowi i rzekł: Opiekuj się nim, a co wydasz ponad to, ja w drodze powrotnej oddam ci.

- A2** (36) Który z tych trzech, zdaniem twoim, był bliźnim temu, który wpadł w ręce zbójców?

- B2** (37) A on rzekł: Ten, który się ulitował nad nim. Rzekł mu Jezus: Idź, i ty czyn podobnie.

- A1** (38) A gdy szli, wstąpił do pewnej wioski; a pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjechała do domu.

- B1** (39) Ta miała siostrę, a na imię jej było Maria, która usiadła u nóg Pana, słuchała jego słowa¹.

- A2 a1** (40a) Marta zaś krzątała się koło różnej służby;

- b1** (40b) a przystąpiwszy, rzekła: Panie, czy nie dbasz o to, że siostra moja pozostawiła mnie samą,

- a2** (40c) abym pełniła posługę?

- b2** (40d) Powiedz jej więc, aby mi pomogła.

- B2 a1** (41) A odpowiadając rzekł do niej Pan: Marto, Marto, troszczysz się i kłopotujesz o wiele rzeczy;

- b1** (42a) niewiele zaś potrzeba, bo tylko jednego;

- a2** (42b) Maria bowiem dobrą część wybrała,

- b2** (42c) która nie będzie jej odjęta.

- A1** (1a) A gdy On w pewnym miejscu modlił się i zakończył modlitwę,

- B1 a1** (1b) ktoś z jego uczniów rzekł do niego: Panie,
b1 (1c) naucz nas modlić się,
a2 (1d) jak i Jan
b2 (1e) nauczył uczniów swoich.

- A2** (2) Wtedy rzekł do nich: Gdy się modlicie, mówcie:

- B2 a1** (2b) Ojcze,

- b1 a1** (2c) niech się uczci jako święte
b1 (2d) imię Twoje,
a2 (2e) niech przyjdzie
b2 (2f) Królestwo Twoje.

- a2** (3) Chleba naszego niebiańskiego daj nam każdego dnia.

- b2 a** (4a) Przebac nam nasze grzechy,
b (4b) bo i sami odpuszczamy każdemu dłużnikowi naszemu.
a1 (4c) I nie wystawiaj nas na zbadanie.

Było o J 20,30-21,25 czyli o problemie dwóch zakończeń Ewangelii Jana

A (1a) Potem ukazał się znowu Jezus uczniom nad Morzem Tyberiadzkim, ukazał się [zaś] tak. (2) Byli razem: Szymon Piotr i Tomasz zwany Bliźniakiem, i Natanael z Kany Galilejskiej, i [ci] Zebedeusza, i inni z uczniów jego, [dwaj].

B a1 a1 (3a) Powiedział [im] Szymon Piotr:

b1 (3b) Idę łowić ryby.

a2 (3b) [Powiedzieli] mu:

b2 (3c) Pójdziemy i my z tobą.

b1 (3d) Wyszli i wsiadli do łodzi, ale tej nocy nie złowili [nic].

c1 (4a) [Ranek zaś, gdy już nastał,] stanął Jezus na brzegu; nie wiedzieli [jednak uczniowie], że to był Jezus.

a2 a1 (5a) [Powiedział więc] im Jezus:

b1 (5b) Dzieci! [Czy coś] do jedzenia [macie]?

a2 (5c) Odpowiedzieli mu:

b2 (5d) Nie.

b2 a1 (6a) On [zaś rzekł] im: Zapuscicie po prawej stronie łodzi [sieć],

b1 (6b) a znajdziecie.

a2 (6c) Zapuscili więc

b2 (6d) i [już jej wyciągnąć nie mieli siły] z powodu mnóstwa ryb.

c2 (7a) [Powiedział więc] ów uczeń, którego miłował Jezus, Piotrowi: Pan (to) je **[21,15-17] FRAGMENT C**

C (7b) Szymon Piotr więc, usłyszawszy, że (to) Pan jest, [szata] przepasał się, był bowiem

D (8a) zaś [inni] uczniowie [łodzią] przybyli, [bowiem nie byli daleko od brzozy rybami].

E (9) Gdy [więc] wyszli na ląd, [widzą [żarzące się] ognisko ułożone

D1 (10) [Mówi] im Jezus: Przynieście [z] ryb, które złowiliście [teraz].

C1 (11) [Wszedł więc] Szymon Piotr i wyciągnął sieć na ląd, pełną [ryb] wielkich, [[w] było, nie podarła się sieć.

B1 a (12a) [Mówi] im Jezus: [Chodźcie i śniadajcie].

b (12b) A żaden [zaś nie odważył się] z uczniów pytać [go]: Kto Ty jesteś? [wiedząc, że

a1 (13) [Przychodzi Jezus i bierze chleb i daje im, i rybę podobnie.]

A1 (14) To już [trzeci] raz ukazał się Jezus uczniom swoim [powstawszy z martwych].

A1 (15a) Gdy więc spożyli śniadanie, rzekł do Szymona Piotra [Jezus]: Szymonie, synu Jana, miłujesz mnie więcej niż ci?

B1 (15b) Rzekł mu: Tak, Panie! Ty wiesz, że [kocham] cię.

C1 (15c) Rzecze mu: Paś [baranki] moje.

A2 (16a) Rzecze mu znowu [drugi] raz: Szymonie, synu Jana, miłujesz mnie?

B2 (16b) Rzecze mu: Tak, Panie! Ty wiesz, że [kocham] cię.

C2 (16c) Rzekł mu: [Pasterzuj owcom moim].

A3 (17a) Rzecze mu raz trzeci: Szymonie, synu Jana, [kochasz] mnie?

B3 (17b) Zasmucił się Piotr, że [powiedział] mu raz trzeci: [Kochasz] mnie? I [rzecze] mu: Panie! wszystko [Ty] wiesz, Ty wiesz, że [kocham] cię.

C3 (17c) Rzecze mu Jezus: Paś [owce] moje.

[21,18] FRAGMENT D

A1 (18a) Zaprawdę, zaprawdę, [mówię] ci: Gdy byłeś młodszy

B1 (18b) przepasywałeś [się]

C1 (18c) i chodziłeś, dokąd chciałeś;

A2 (18d) [kiedy zaś] zestarzejesz [się],

B2 (18e) wyciągniesz ręce swoje, a kto inny cię przepasze

C2 (18f) i poprowadzi, dokąd nie chcesz.

FRAGMENT C1

A1 (19a) To [zaś] powiedział,

B1 (19b) dając znać, jaką śmiercią uwielbi Boga.

A2 (19c) I [to] powiedziawszy, rzekł [mu]:

B2 (19d) Pójdź za mną.

A a1 a1 (20a) Obróciwszy się, [Piotr] ujrzał ucznia, którego miłował Jezus, [idącego za sobą,]

b1 (20b) a który [to wsparł się] przy wieczerzy o pierś [Jego] i zapytał: Panie, któż jest ten, co cię wyda?

a2 (21a) [Tego więc zobaczywszy]

b2 (21b) Piotr rzekł do Jezusa: Panie, [z tym zaś co?]

b1 (22a) Rzecze mu Jezus: A gdybym [(o) nim] zechciał, aby pozostał, aż przyjdę, co ci do tego?

B (22b) Ty chodź za mną!

A1 a2 a1 (23a) [Rozeszło się więc to słowo] wśród braci,

b1 (23b) że ów uczeń nie umrze;

a2 (23c) [nie powiedział zaś mu Jezus],

b2 (23) że nie umrze,

b2 (23d) lecz: A gdybym [(o) nim] zechciał, aby pozostał, aż przyjdę, co ci do tego?

FRAGMENT A [20,30-31] Cel księgi: zachowanie znaków Jezusa, by wzbudzić wiarę w Jezusa jako Chrystusa, Syna Bożego, by czytelnik zyskał życie w Jego imieniu

FRAGMENT B [21,1-14] Społeczność stołu Jezusa zmartwychwstałego i uczniów; odbudowa i potwierdzenie więzi z Panem

FRAGMENT C [21,15-17] Jezus odnawia powołanie Piotra.

FRAGMENT D [21,18] Obrazowa zapowiedź Jezusa, że Piotr nie tylko dochowa Mu wierności, ale też dla Niego odda życie

FRAGMENT C1 [21,19] Jezus wzywa Piotra do naśladowania, w kontekście obietnicy wierności Bogu

FRAGMENT B1 [21,20-23] Jezus wzywa do indywidualnego skupienia się na naśladowaniu Go

FRAGMENT A1 [21,24-25] Potwierdzenie wiarygodności autora księgi, który dokonał wyboru znaków Jezusa

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Przechadzka po Liście do Efezjan

Kilka wypowiedzi Pawła, które nie tak łatwo
zrozumieć...

SEKCJA A1 [1,1-2]

SEKWENCJA A [1,3-14]

Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B

SEKCJA B

[1,3-4,16]

Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie SEKWENCJA A1 [4,1-16]

Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C

[4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)

[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa; (2) łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa

SEKSCJA 8 – Bóg nie wspólny wszystkich wiaryśców, jego spłnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczejaj się wywołująca ze światła i transformacja jednostki i społeczeństwa). [1] Współczesny [2] Współczesny [3] Współczesny [4] Współczesny [5] Współczesny [6] Współczesny [7] Współczesny [8] Współczesny [9] Współczesny [10] Współczesny [11] Współczesny [12] Współczesny [13] Współczesny [14] Współczesny [15] Współczesny [16] Współczesny [17] Współczesny [18] Współczesny [19] Współczesny [20] Współczesny [21] Współczesny [22] Współczesny [23] Współczesny [24] Współczesny [25] Współczesny [26] Współczesny [27] Współczesny [28] Współczesny [29] Współczesny [30] Współczesny [31] Współczesny [32] Współczesny [33] Współczesny [34] Współczesny [35] Współczesny [36] Współczesny [37] Współczesny [38] Współczesny [39] Współczesny [40] Współczesny [41] Współczesny [42] Współczesny [43] Współczesny [44] Współczesny [45] Współczesny [46] Współczesny [47] Współczesny [48] Współczesny [49] Współczesny [50] Współczesny [51] Współczesny [52] Współczesny [53] Współczesny [54] Współczesny [55] Współczesny [56] Współczesny [57] Współczesny [58] Współczesny [59] Współczesny [60] Współczesny [61] Współczesny [62] Współczesny [63] Współczesny [64] Współczesny [65] Współczesny [66] Współczesny [67] Współczesny [68] Współczesny [69] Współczesny [70] Współczesny [71] Współczesny [72] Współczesny [73] Współczesny [74] Współczesny [75] Współczesny [76] Współczesny [77] Współczesny [78] Współczesny [79] Współczesny [80] Współczesny [81] Współczesny [82] Współczesny [83] Współczesny [84] Współczesny [85] Współczesny [86] Współczesny [87] Współczesny [88] Współczesny [89] Współczesny [90] Współczesny [91] Współczesny [92] Współczesny [93] Współczesny [94] Współczesny [95] Współczesny [96] Współczesny [97] Współczesny [98] Współczesny [99] Współczesny [100] Współczesny [101] Współczesny [102] Współczesny [103] Współczesny [104] Współczesny [105] Współczesny [106] Współczesny [107] Współczesny [108] Współczesny [109] Współczesny [110] Współczesny [111] Współczesny [112] Współczesny [113] Współczesny [114] Współczesny [115] Współczesny [116] Współczesny [117] Współczesny [118] Współczesny [119] Współczesny [120] Współczesny [121] Współczesny [122] Współczesny [123] Współczesny [124] Współczesny [125] Współczesny [126] Współczesny [127] Współczesny [128] Współczesny [129] Współczesny [130] Współczesny [131] Współczesny [132] Współczesny [133] Współczesny [134] Współczesny [135] Współczesny [136] Współczesny [137] Współczesny [138] Współczesny [139] Współczesny [140] Współczesny [141] Współczesny [142] Współczesny [143] Współczesny [144] Współczesny [145] Współczesny [146] Współczesny [147] Współczesny [148] Współczesny [149] Współczesny [150] Współczesny [151] Współczesny [152] Współczesny [153] Współczesny [154] Współczesny [155] Współczesny [156] Współczesny [157] Współczesny [158] Współczesny [159] Współczesny [160] Współczesny [161] Współczesny [162] Współczesny [163] Współczesny [164] Współczesny [165] Współczesny [166] Współczesny [167] Współczesny [168] Współczesny [169] Współczesny [170] Współczesny [171] Współczesny [172] Współczesny [173] Współczesny [174] Współczesny [175] Współczesny [176] Współczesny [177] Współczesny [178] Współczesny [179] Współczesny [180] Współczesny [181] Współczesny [182] Współczesny [183] Współczesny [184] Współczesny [185] Współczesny [186] Współczesny [187] Współczesny [188] Współczesny [189] Współczesny [190] Współczesny [191] Współczesny [192] Współczesny [193] Współczesny [194] Współczesny [195] Współczesny [196] Współczesny [197] Współczesny [198] Współczesny [199] Współczesny [200] Współczesny [201] Współczesny [202] Współczesny [203] Współczesny [204] Współczesny [205] Współczesny [206] Współczesny [207] Współczesny [208] Współczesny [209] Współczesny [210] Współczesny [211] Współczesny [212] Współczesny [213] Współczesny [214] Współczesny [215] Współczesny [216] Współczesny [217] Współczesny [218] Współczesny [219] Współczesny [220] Współczesny [221] Współczesny [222] Współczesny [223] Współczesny [224] Współczesny [225] Współczesny [226] Współczesny [227] Współczesny [228] Współczesny [229] Współczesny [230] Współczesny [231] Współczesny [232] Współczesny [233] Współczesny [234] Współczesny [235] Współczesny [236] Współczesny [237] Współczesny [238] Współczesny [239] Współczesny [240] Współczesny [241] Współczesny [242] Współczesny [243] Współczesny [244] Współczesny [245] Współczesny [246] Współczesny [247] Współczesny [248] Współczesny [249] Współczesny [250] Współczesny [251] Współczesny [252] Współczesny [253] Współczesny [254] Współczesny [255] Współczesny [256] Współczesny [257] Współczesny [258] Współczesny [259] Współczesny

(15) Przeko i ja, oboje bezczestni i wnie wasni w Pańs Jezusa i o miłoi do wszystkich śśyćy, (16) nie przestaję dziękować za was i niezapomnę was w modlitwach moich, (17) aby Bóg Pańs naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał nam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu Jego, (18a) i oświecił oczy serca naszego, abyśmy wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której nas powołał,

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)

(17) To więc mój i zabikam na nie, abyście już nie przysięgali, tak pojąłom potępienie w przybliżeniu umyślu, (18) mój przyrzekany umysł i dany do życia ludzkiego przez niewłaściwego, który jest na nie, przez załatwienie serca i, (19) mój umysł przyrzekany, oddał się rozpisze dopuszczając i być mający naczyniasty z chrześcija, (20) Ale więc tak naczyniasty jest Chrystusa, (21) jaśdzie tylko słyszy o nim i w nim ponownie zostali, gdyż prawda jest w Jezusie, (22) **Żywił się** z siebie starożytna człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego padoł zwinienie żal, (23) i odwrócić się w duchu umyślu waszego, (24) i obliczyć się w wiewnie człowieka, który jest stworzony wulgiu Boga w sprawiedliwości i łaski, (25) **Przeto**, odwrócić się słowno, mówiąc, który, który i kłótni słowno, by jaśdzie przyjąć, by jaśdzie przyjąć, by jaśdzie przyjąć, by jaśdzie przyjąć, który słucha nie zachodzi nad grzechem waszym, (27) nie daniście dłań, mówiąc, (28) Kto kładnie, nie kładnie przyjąć, a niech naciągnięta żmudna przez walekany niech adyżony dłań, nie miał z czego adyżony potępiarnemu.

[illegible]

(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boga na nieposłusznych synów

(?) Nis badišio tady isapdirakami ich

(E) Byłicie bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie
tego, co jest miłe Panu

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano: Oświeć się, który śpi, i powstań z martwych, i zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nikczemni, ale rozumieście, jaka jest wola Pańska.

(18) i nie upijać się winem, które powoduje rozwódność, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu owoem Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugiemu w bojaźni Chrystusowej.

[illegible]

(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Państwie i w gościnnej mojej goście. (11) Przywołajcie także zbroje Boga, abyście mogli stać się gród zasłaniając dziawiska. (12) Gdyż bóg tarczyną nie i krawędź i kłosa, lecz z nadziemiai wleciadzi, są zwierzchności, a waleczni gościnie światła ciemności, są zmiłi chwałami w strachach nieśmiertelności. (13) Dlatego goście także goście Boga, abyście mogli stawiać zgór w dale szczyt, dołeczności niezwykłości, stać się. (14) Stójcie budni, opasujcie się pasem prawdy, przywołajcie pancerni sprawiedliwości! (15) i obuwajcie nogi, by być gotowymi na wszelkie pokój. (16) a przede wszystkim, pałajcie tarczą waszą, która będziecie mogli stać się niezłomnie przeciwko wszelkiej złości. (17) Waleczcie badz przyłecznie zbroje Boga, abyście mogli stać się gród zasłaniając dziawiska.

SEKCJA 51 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny

(18) W każdej modlitwie i prośbie zanociać o tym samym czasie modły w Duchu i tak czuwać z całą wytrwałością i błaganem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dane była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicą] ewangelii, (20) dla której poszedłem sprawować w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynię wnikaniem.

SEKSCJA A1 - Pozdrowienie (motyw): pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
 (21) O wszystkich bądź, bądź się i w wierność, co się za mnie dzieje i za porabian, powiadają mi **zawsze** umiłowany brat i wierny synu w Panu, (22) którego gadełem do was **określić** po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby poczuły wasze serca. (23) Pokój i miłość i wiara i miłość wraz z miłością od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, braciom i siostrzyczkom, Amen.

SEKWENCJA A

[1,3-14]

Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]

Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie SEKWENCJA A1 [4,1-16]

Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C

[4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]
SEKCJA A1 [6,21-24]

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i udziału w misji Pawła zwiastowania tajemnicy Ewangelii.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

[Ef 1] (3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częstką, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, (14) który jest rękojmą dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, cóż innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spocone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

[Ef 1] (3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który **nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios**; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; **w miłości** (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i **w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim**, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, **zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym**, (14) który jest rękojmą dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znośąc jedni drugich **w miłości**, (3) **starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju**; (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, cóż innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i **poznania Syna Bożego**, do męskiej doskonałości, i **dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej**, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi **w miłości**, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spocone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

Boży projekt i powołanie człowieka w Chrystusie do rodziny Boga; wezwanie do życia, które jest świadome Bożego planu i będzie właściwą odpowiedzią na łaskę i dar Chrystusa.

SEKCJA A1 [6,21-24]

Motywy: wspólnoty,
modlitwy i tajemnicy
Ewangelii

[Ef 1] (15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu udręk, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza

[Ef 1] (15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi **przez jego wszechmocne działanie**. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu udręk, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

Paweł i Efezjanie współuczestnikami duchowej społeczności ukierunkowanej na wzajemne wsparcie, okazywanie miłości i budowanie.

SEKCJA A1 [6,21-24]

Motywy: wspólnoty,
modlitwy i tajemnicy
Ewangelii

[Ef 1] (17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego,

[Ef 3] (14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

[Ef 1] (17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam **Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego**, (18) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, **jaka jest nadzieja, do której was powołał**, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego,

[Ef 3] (14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego **mocą** utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzeni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, **jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość**, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, **abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą**. (20) Temu zaś, który według **mocy** działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Miłość Chrystusa jest sednem pogłębienia poznania Boga, kierunku powołania człowieka i jego dojrzałości duchowej.

[Ef 1] (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaką okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzę i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia.

[Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okęgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezаныmi przez tych, których nazywają obrzezаныmi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim nieprzyjaźń; (17) i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wspólnie budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

[Ef 1] (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość **mocy Jego wobec nas**, którzy **wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego**, (20) jaką okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzę i zwierzchność, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia.

[Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) Jego bowiem dziełem jesteście, abyśmy w nich chodzili.

Nowe stworzenie – Boży projekt w Chrystusie odbudowy społeczności ludzi ku wspólnocie skupionej na czynieniu dobra.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezаныmi przez tych, których nazywają obrzezаныmi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim nieprzyjaźń; (17) i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wspólnie budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

Dzieła łaski i miłości Boga i Chrystusa to fundamenty jednej, pojednanej wspólnoty, oddanej Bogu i poddanej, przez prowadzenie Ducha, Chrystusowi.

SEKWENCJA A [1,3-14]

Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]

Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie

SEKWENCJA A1 [4,1-16]

Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C

[4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

Plan Boga zjednoczenia w Chrystusie

Podkreślenie wspólnotowości (modlitwa)

Modlitwa o głębsze poznanie

- Dzieło Ojca (pojednanie wertykalne)

- Dzieło Syna (pojednanie horyzontalne)

Podkreślenie wspólnotowości (modlitwa)

Ukazanie sedna głębszego poznania

Spełnienie planu zjednoczenia w Chrystusie

Motywy: wspólnoty,
modlitwy i tajemnicy
Ewangelii

SEKŲJA 1A - Podzwiniemy (motywy): pokój, miłość i wiarę od Ojca i Syna; miłość do Pana)
 (1) O wszystkim zaś, będziecie i wy wieśdzieć, co się ze mną dzieje i co poradziłem, powiadać was **zawsze**, umiłowany bracie i wierny skługe w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o Ojcu, co się z nami dzieje, i aby pocieszyli wasze serca. (23) **Pokój** i miłość będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) **Laska** niechaj będzie za wszystkich, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, niekończąc niezmierzająco. Amen.

Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ef 1,3-14

Po pierwsze plan cz. 1

Ubłogosławieni wszelkim duchowym
błogosławieństwem niebios...

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i udziału w misji Pawła zwiastowania tajemnicy Ewangelii.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

SEKWENCJA B [1,15-3,21] – Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i udziału w misji Pawła głoszenia tajemnicy Ewangelii.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

ELEMENT A

A (3) Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, **który nas ubłogosławił wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios** [w Chrystusie];

B (4a) [ponieważ] wybrał [dla siebie] nas [w nim] przed założeniem świata,

C (4b) abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego;

D (4c) w miłości

C1 (5a) przeznaczył nas do synostwa

B1 (5b) przez Jezusa Chrystusa [dla siebie] według upodobania woli swojej,

A1 (6) ku uwielbieniu [chwały] łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym, (7) w [którym] mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił [we] wszelkiej mądrości i roztropności,

ELEMENT B

A (9) oznajmiwszy nam [tajemnicę woli swojej] według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10a) [ku dziełu wypełnienia czasów]

B a1 (10b) połączyć_w_jedną_caość wszystko

b1 (10c) w Chrystusie

a2 (10d) to, (co jest) na niebiosach, i to, (co jest) na ziemi

b2 (10e) w nim,

A1 (11) w którym też [mamy dziedzictwo, przeznaczeni według uprzedniego ustanowienia (Tego, który) wszystko sprawia według postanowienia woli swojej]

ELEMENT A1

A (12a) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego,

B (12b) (my,) którzy_jako_pierwsi_nadzieję_mieliliśmy w Chrystusie, (13) w [którym] i wy, [usłyszawszy] słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, [w którym /w której] i [uwierzywszy]

C (13c) zostaliście zapieczętowani Duchem [obietnicy, (tym)] Świętym, który jest rękojmią dziedzictwa naszego,

B1 (14a) aż nastąpi odkupienie własności,

A1 (14b) ku uwielbieniu chwały jego.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ef 1,18c-2,9

Dzieło Ojca

„nadzwyczajna jest wielkość mocy jego wobec nas”

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

PODSEKWENCJA A [1,15-17] – Miłość – cel i droga do celu

FRAGMENT A1 [1,15-16] – Znaki wspólnoty: miłość Efezjan do świętych i modlitwy Pawła o Efezjan

FRAGMENT B1 [1,17-18b] – Modlitwa Pawła o głębsze poznanie Boga i Jego powołania

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
- Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

PODSEKWENCJA B [1,18c-2,22] – Nowe stworzenie – dzieło Boga i Chrystusa

FRAGMENT A [1,18c-2,9] – Dzieło Boga: wyniesienie Chrystusa jako Głowę społeczności wierzących

FRAGMENT B [2,10] – Dzieło Boga w Chrystusie: społeczność wierzących (nowe stworzenie)

FRAGMENT A1 [2,11-22] – Dzieło Chrystusa: pojednanie i połączenie wszystkich, którzy Mu ufają

PODSEKWENCJA A1 [3,1-21] – Miłość – cel i droga do celu

FRAGMENT A1 [3,1-13] – Paweł zwiastunem tajemnicy Ewangelii (dowód wspólnoty Pawła z adresatami)

FRAGMENT B1 [3,14-21] – Miłość Chrystusa – sedno poznania, dojrzałości i nadziei

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i udziału w misji Pawła głoszenia tajemnicy Ewangelii.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

[1,18c-19] ELEMENT A

(18c) jakie bogactwo chwały [dziedzictwa jego w [/ wśród] świętych, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy jego wobec nas, [wierzących stosownie] działaniu przemożnej siły jego,

[1,20-22a] ELEMENT B

(20) jaką okazał w Chrystusie, [wzbudziwszy] go z martwych i [posadziwszy] po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22a) i wszystko poddał pod nogi jego,

[1,22b-23] ELEMENT C

(22b) a jego samego ustanowił [jako Głowę] ponad wszystkim [społeczności_wywołanych], (23) która jest ciałem jego, pełnią (tego, który) wszystko we wszystkim wypełnia [sam];

[2,1-3] ELEMENT B1

[Ef 2] (1) [i was, będących umarłymi] przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, [według] władcy, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych, (3) wśród [których] i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, [czyniacy] wolę ciała i [myśli], i byliśmy [dziećmi gniewu pod względem natury], jak i inni;

[2,4-9] ELEMENT A1

(4) [ten zaś] Bóg, [bogatym będąc] w miłosierdzie, [przez wielką miłość swoją], którą [umiłował] nas, (5) [i – nas, będących martwymi z powodu występków – współłożył w Chrystusie] – [*] łaską [jesteście] zbawieni - (6) [współobudził], i [współposadził] w [niebie] w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w [wiekach] przyszłych nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście [dzięki wierności], i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

ELEMENT A

- A1** (18b) jakie bogactwo chwały [dziedzictwa jego]
- B1** (18c) [w / wśród] świętych,
- A2** (19a) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy jego
- B2** (19b) wobec nas, [wierzących stosownie] działaniu przemożnej siły jego,

ELEMENT B

- A** (20) jaką okazał w Chrystusie, [wzbudziwszy] go z martwych i [posadziwszy] po prawicy swojej w niebie
- B** (21) ponad wszelką nadziemską władzę i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym;
- A1** (22a) i wszystko poddał pod nogi jego,

ELEMENT C

- A** (22b) a jego samego ustanowił [jako Głowę] ponad wszystkim [społeczności_wywołanych],
- B** (23a) która jest ciałem jego,
- A1** (23b) pełnią (tego, który) wszystko we wszystkim wypełnia [sam].

ELEMENT B1

- A a1** [Ef 2] (1a) [i was,
- b1** (1b) będących umarłymi] przez upadki i grzechy wasze, (2a) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata,
- B a1** (2b) [według] władcy,
- b1** (2c) który rządzi w powietrzu,
- a2** (2d) ducha,
- b2** (2e) który teraz działa w synach opornych,
- A1 a2** (3a) wśród [których] i my wszyscy
- b2** (3b) żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, [czyniacy] wolę ciała i [myśli], i byliśmy [dziećmi gniewu pod względem natury], jak i inni;

ELEMENT A1

- A1** (4) [ten zaś] Bóg, [bogatym będąc] w miłosierdzie, [przez wielką miłość swoją], którą [umiłował] nas,
- B1 a** (5a) [i – nas, będących martwymi z powodu występków – współżywił w Chrystusie]
- b** (5b) – [*] łaską [jesteście] zbawieni -
- a1** (6) [współobudził, i współposadził] w [niebie] w Chrystusie Jezusie,
- A2** (7) aby okazać w [wiekach] przyszłych nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie.
- B2 a** (8a) Albowiem łaską zbawieni jesteście [dzięki wierności],
- b** (8b) i to nie z was:
- b1** (8c) Boży to dar;
- a1** (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ef 1,15-16 oraz 3,1-13

Odpowiedź Efezjan oraz misja Pawła

Społeczność połączona miłością i modlitwą

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

PODSEKWENCJA A [1,15-17] – Miłość – cel i droga do celu

FRAGMENT A1 [1,15-16] – Znaki wspólnoty: miłość Efezjan do świętych i modlitwy Pawła o Efezjan

FRAGMENT B1 [1,17-18b] – Modlitwa Pawła o głębsze poznanie Boga i Jego powołania

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
- Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

PODSEKWENCJA B [1,18c-2,22] – Nowe stworzenie – dzieło Boga i Chrystusa

FRAGMENT A [1,18c-2,9] – Dzieło Boga: wyniesienie Chrystusa jako Głowę społeczności wierzących

FRAGMENT B [2,10] – Dzieło Boga w Chrystusie: społeczność wierzących (nowe stworzenie)

FRAGMENT A1 [2,11-22] – Dzieło Chrystusa: pojednanie i połączenie wszystkich, którzy Mu ufają

PODSEKWENCJA A1 [3,1-21] – Miłość – cel i droga do celu

FRAGMENT A1 [3,1-13] – Paweł zwiastunem tajemnicy Ewangelii (dowód wspólnoty Pawła z adresatami)

FRAGMENT B1 [3,14-21] – Miłość Chrystusa – sedno poznania, dojrzałości i nadziei

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i udziału w misji Pawła głoszenia tajemnicy Ewangelii.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

FRAGMENT A1

[Ef 1] (15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

[...]

FRAGMENT A2

A [Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa [dla] was pogan –

B a1 (2a) [jeśli oczywiście] słyszeliście o [zarządzeniu] łaski Bożej,

b1 (2b) [danej mi ze względu na was],

c1 (3) że przez objawienie została odsłonięta [mi] tajemnica, jak to powyżej opisałem [pokrótce], (4) [w oparciu o co możecie, odczytując, poznać rozeznanie moje w tajemnicy Chrystusa],

d1 (5) która [w dawnych pokoleniach] nie była znana [synom ludzkim, jak] teraz została objawiona świętym apostołom [jego] i prorokom [przez Ducha],

e1 (6) że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię,

a2 (7) której służą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi [według działania **mocy** jego]. (8a) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana łaska [ta:],

b2 (8b) [poganom ogłosić dobrą nowinę, niezgłębione bogactwo Chrystusa]

c2 (9a) [i objawić wszystkim, jakie jest rozporządzenie (co do) tajemnicy],

d2 (9b) [zakrytej od wieków w Bogu, (ku) temu (który) wszystko odnowił /stworzył], (10) [aby mogły poznać teraz panowania i władze w okręgach niebieskich, przez społeczność wywołanych,] różnorodną mądrość Bożą, (11) według [postanowienia odwiecznego], które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym,

e2 (12) [w którym mamy śmiałość i przystęp w ufności, dzięki wierności Jego].

A1 (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu udręk [mych dla was], wszak to chwała wasza.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ef 1,17-18b oraz 3,14-21

Głębsze poznanie Chrystusa

Mam skosztować całej pełni Boga?

FRAGMENT B1

A1 [Ef 1] (17a) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia

B1 (17b) ku (głębszemu) poznaniu jego,

A2 (18a) [oświecone] oczy serca waszego,

B2 (18b) abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja [powołania Jego],

[...]

FRAGMENT B2

A [Ef 3] (14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem (15) od którego [każdy ród w niebie i na ziemi otrzymuje swoje imię],

B (16) by [dał wam] według bogactwa chwały swojej, [mocą zostać utwierdzonymi przez Ducha jego ku (temu) wewnątrz człowiekowi],

C (17) [żeby zamieszkał Chrystus *ze względu na wierność** w sercach waszych, w miłości będąc wkorzeni i mając położony fundament,

D a1 (18a) [byście nabrali siły, by] pojąć ze wszystkimi świętymi,

b1 (18b) jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość,

a2 (19a) (by) poznać

b2 (19b) [(**tę**) **przewyższającą poznanie miłość Chrystusa**],

C1 (19c) abyście [mogli zostać wypełnieni w całą pełnię Boga].

B1 (20) [Temu zaś, który potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy według mocy działającej w nas],

A1 (21) [jemu chwała w społeczności wywołanych] i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

* *tj. wierność Chrystusa*

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ef 4,1-16

**Po pierwsze plan
cz. 2**

Ku spełnieniu powołania...

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

PODSEKWENCJA A [1,15-17] – Miłość – cel i droga do celu

FRAGMENT A1 [1,15-16] – Znaki wspólnoty: miłość Efezjan do świętych i modlitwy Pawła o Efezjan

FRAGMENT B1 [1,17-18b] – Modlitwa Pawła o głębsze poznanie Boga i Jego powołania

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
- Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

PODSEKWENCJA B [1,18c-2,22] – Nowe stworzenie – dzieło Boga i Chrystusa

FRAGMENT A [1,18c-2,9] – Dzieło Boga: wyniesienie Chrystusa jako Głowę społeczności wierzących

FRAGMENT B [2,10] – Dzieło Boga w Chrystusie: społeczność wierzących (nowe stworzenie)

FRAGMENT A1 [2,11-22] – Dzieło Chrystusa: pojednanie i połączenie wszystkich, którzy Mu ufają

PODSEKWENCJA A1 [3,1-21] – Miłość – cel i droga do celu

FRAGMENT A1 [3,1-13] – Paweł zwiastunem tajemnicy Ewangelii (dowód wspólnoty Pawła z adresatami)

FRAGMENT B1 [3,14-21] – Miłość Chrystusa – sedno poznania, dojrzałości i nadziei

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i udziału w misji Pawła głoszenia tajemnicy Ewangelii.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

FRAGMENT A

- A** (1) [Zachęcam więc was ja], więzień w Panu, abyście postępowali, [stosownie (do) powołania, którym zostaliście wywołani],
B (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znośąc jedni drugich w **miłości**, (3) [z gorliwością **strzegąc jedności Ducha**] w spójni
pokoju: (4) **jedno ciało i jeden Duch** / duch,
A1 (4b) jak też [zostaliście wywołani] do jednej nadziei [powołania waszego];

FRAGMENT B

(5) jeden Pan, jedna wierność / wiara, [jedno zanurzenie] / jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, [(Ten) nad] wszystkimi, przez
wszystkich i we wszystkich.

FRAGMENT C

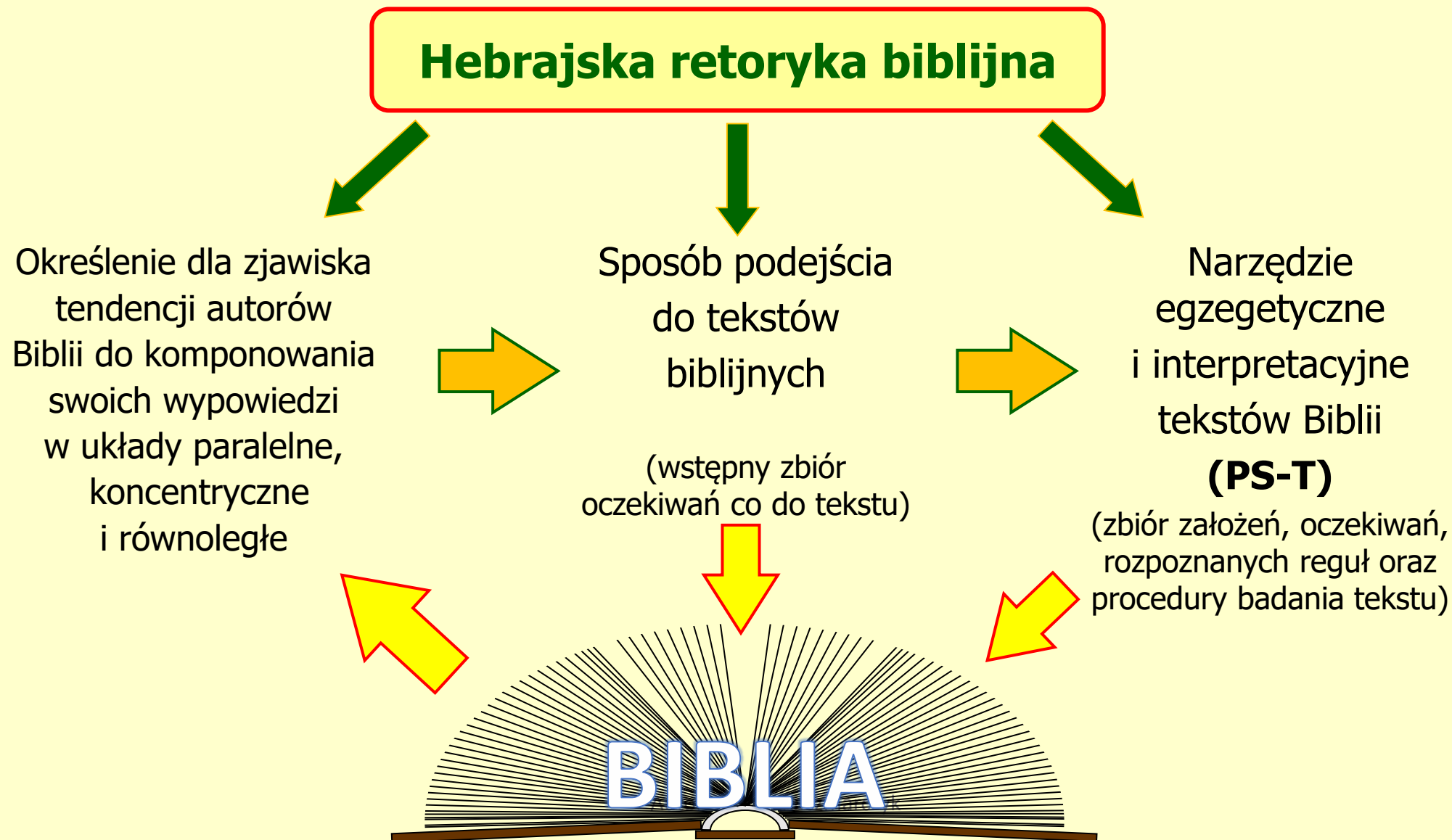
(7) A każdemu [zaś jednemu] z nas dana została łaska według miary daru [Chrystusa]. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na
wysokość, powiódł za sobą jeńców, [rozdał dary ludziom].

FRAGMENT B1

(9) A to, że wstąpił, cóż (innego) oznacza, aniżeli to, że [i] zstąpił do [będących_bardziej_na_dole części ziemi]? (10) Ten, który zstąpił,
to ten sam, (który) i wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby napełnić wszystko.

FRAGMENT A1

- A a1** (11) I [Ten_sam] ustanowił [tych więc] apostołami, [tych zaś] prorokami, [tych zaś] ewangelistami, [tych zaś] pasterzami i nauczycielami,
b1 (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego,
B (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary / wierności {?} i poznania Syna [Boga], do [męża doskonałego], do [miary dojrzałości
– wypełnienia Chrystusem],
A1 a2 (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi [każdym] wiatrem nauki przez oszustwo [ludzi,
w przewrotności, ku podstępowi łudzenia],
b2 (15) [(raczej) mówiąc prawdę zaś w **miłości** abyśmy wzrosli ku Niemu całkowicie / pod każdym względem, który jest Głową, Chrystus], (16)
[z którego całe ciało, spajane i zespalane przez każde więzadło wsparcia, według **mocy** odpowiedniej do każdej jednej części, wzrost ciała
samo sprawia, ku budowaniu siebie w **miłości**].

Dziękuję za uwagę

To już koniec na dzisiaj.